

религія съставена отъ Рымски и Лютерански ученія ; но *Морицъ* Курфирстъ Саксонскій тѣй го притѣсни, щото чрѣзъ *Пассаускій* говоръ (1552) и чрѣзъ религіозенъ миръ въ Аугсбургъ (1555) быде принуденъ да даде пълиж свободаж на вѣрж-тѣ на Евангелисты-тѣ.

Голѣмо-то смущеніе и притѣсненіе кое-то прѣ-
тырпѣхж Евангелисти-тѣ въ това врѣме, вижда ся
въ исторії-тѣ на реформатора въ Вюртембергъ,
Іоанинъ Бренцъ, кой-то въ 1522 г. бѣше Еван-
гелскій проповѣдникъ въ Швабскій имперскій
градъ Халль. Кога-то царь-тѣ въ 1546 г. влѣзе
въ тойзи градъ, Испанци-тѣ окружихж жилище-то
на проповѣдника, буйно чюкахж съ клинове-тѣ
си на врата-та и поискахж да влѣзжть. Въ сѫщете
то врѣме Бренцъ пристигнж у дома, единъ отъ
войскары-тѣ, тури клинка на грѣды-тѣ му и у-
грозяваше да го прободе, ако не отвори скоро
врата-та. Бренцъ отвори; прѣложи на войскары-
тѣ яденіе и піеніе, скры книги-тѣ си, отстрани
домородство-то си, послѣ ся оттегли и той като
остави кѫщж-тѣ на войскары-тѣ съ всичко-то кое-
то имаше въ неиж.

На другой день пристигнж единъ Испански
Епископъ кой-то испади войскари-тѣ отъ кѫщж-
тѣ, и ся намѣсти въ неиж самъ, прѣглѣдваше кни-
ги-тѣ, и намѣри още пѣколко писма не изгорени,
кои-то ся относяхж къмъ войнж-тѣ. Понеже бѣше
извѣстно че Бренцъ насырдчаваше жители-тѣ че-
сто за да постояннствува въ вѣрж-тѣ си, за то-